

Sygn. akt IXK243)15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach IX Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Edyta Domagała

Protokolant: st. sekr. sąd. Tamara Molasy

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej K. Zachód – K. C.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1.02.2017r, 5.04.2017r. i 5.06.2017 r.

sprawy:

P. T. syna W. i W. z domu B. urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że: w dniu 8 lutego 2015 roku w K. poprzez uderzenie ręką i głową w twarz spowodował obrażenia B. Z. w postaci stłuczenia twarzy ze złamaniem prawej zatoki szczękowej i prawego oczodołu, a obrażenia powyższe naruszyły czynności jego narządu ciała na okres powyżej dni siedmiu – tj. o czyn art. 157§1kk

orzeka:

I. oskarżonego **P. T.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia stanowiącego przestępstwo z art. 157§ 1 k.k. i na podstawie art. 66 § 1 i 3 kk i art. 67§1kk w zw. z art. 4§1kk postępowanie karne warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku ,

II. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego **P. T.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

SSR Edyta Domagała

Sygn. akt: IX K 243)15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 5 czerwca 2017 roku

P. T. został oskarżony o to, że:

w dniu 8 lutego 2015 roku w K., poprzez uderzenie ręką i głową w twarz spowodował obrażenia B. Z. w postaci stłuczenia twarzy ze złamaniem prawej zatoki szczękowej i prawego oczodołu, a obrażenia powyższe naruszyły czynności narządu jego ciała na okres powyżej dni siedmiu tj. o przestępstwo z art. 157§1k.k.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 lutego 2015 roku A. P. organizowała spotkanie towarzyskie w wynajmowanym przez siebie mieszkaniu w K. przy ul. (...) . W imprezie tej uczestniczyło kilkanaście osób, w tym B. Z. , część z tych osób przebywała w mieszkaniu, inni przemieszczali się z mieszkania na klatkę schodową i półpiętro. Uczestnicy spożywali alkohol

zarówno w mieszkaniu , jak i na klatce schodowej. Oskarżony P. T. został zaproszony na to spotkanie przez jedną z dziewczyn, przebywał on głównie na klatce schodowej , na półpiętrze , gdzie także spożywał alkohol. W pewnym momencie B. Z. wyszedł z mieszkania i wszedł do windy , stał w niej nie zjeżdżając w dół, drzwi windy zamknęły się . Kiedy drzwi windy otworzyły się B. Z. chciał wyjść z niej , wówczas oskarżony P. T. zadał mu uderzenie otwartą dłonią w twarz, następnie oskarżony uderzył pokrzywdzonego głową w twarz . W wyniku tego uderzenia B. Z. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia twarzy ze złamaniem prawej zatoki szczękowej i prawego oczodołu, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej dni 7.

Dowody: wyjaśnienia P. T. (k. 35-38, 50 – 52), zeznania B. Z. (k. 2-3,8-9, 201-202), zeznania M. J. (k. 209-210, k.26), zeznania A. P. (k. 20-21,22), zeznania M. C. (k. 23-24, 25), zeznania Ł. K. (k.27-28) , opinia lekarska (k. 14), protokół oględzin zapisu monitoringu (k. 46-46

Oskarżony P. T. ma 38 lat, jest żonaty , ma jedno dziecko – syna w wieku 8 lat , który pozostaje na jego utrzymaniu. Posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest elektromonterem . Pracował w firmie (...) i z tego tytułu osiągał dochód w wysokości 1500 złotych miesięcznie. Jak wskazał obecnie nie pracuje . Nie posiada majątku. Nie był uprzednio karany.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego P. T. (k.35-38), dane osobopoznawcze (k.57) , informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 196).

Oskarżony P. T. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do winy i wyjaśnił, że w dniu 8 lutego 2015 roku kiedy przebywał w sklepie przy ul. (...) w K. zaczęła go jakaś nieznana dziewczyna i zaprosiła na imprezę. Na tej imprezie przebywało dużo osób, oskarżony przebywał na klatce, gdzie pił alkohol. W pewnym momencie z mieszkania w którym odbywało się spotkanie wyszedł chłopak, który wszedł do windy, ale nie zjechał na dół , powiedział coś obraźliwego do niego i wówczas oskarżony uderzył go otwartą dłonią w twarz , następnie uderzył go głową w twarz , tak , że aż mu się odbiły zęby pokrzywdzonego na głowie . Oskarżony rozpoznał siebie na okazanym mu monitoringu. (k. 35-38, 50 – 52,).

W toku postępowania sądowego przeprowadzono postępowanie mediacyjne pomiędzy oskarżonym P. T. , a pokrzywdzonym B. Z.. W toku tego postępowania w dniu 23.10.2015 r. oskarżony przeprosił pokrzywdzonego, zobowiązał się do przekazania B. Z. kwoty 4.000 zł, pokrzywdzony wniósł o umorzenie postępowania na podstawie art. 59akk. (k.119) . Oskarżony wykonał ugodę w zakresie uiszczenia pokrzywdzonemu ustalonej kwoty 4.000 zł (zeznania pokrzywdzonego k. 202).

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozostawiał wątpliwości co do tego, że oskarżony P. T. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu.

W zasadzie dowody w postaci wyjaśnień oskarżonego, zeznań B. Z. , A. P., M. C. , Ł. K. , w powiązaniu z protokołem oględzin zapisu monitoringu i opinią biegłego lekarza sądowego pozostają zgodne ze sobą, wzajemnie się uzupełniają , dając podstawę do poczynienia ustaleń faktycznych. Oskarżony przyznał , że uderzył B. Z. raz otwartą dłonią w twarz , a następnie po raz kolejny głową w twarz. B. Z. potwierdził powyższe , nadto relacje te znajdują potwierdzenie w poddanych oględzinom zapisie monitoringu , gdzie widoczny jest moment kiedy oskarżony zadawał uderzenie głową w twarz pokrzywdzonego. Nadto z dowodami tym spójna pozostaje opinia biegłego lekarza sądowego G. L. , z której wynika, iż pokrzywdzony doznał stłuczenia twarzy ze złamaniem prawej zatoki szczękowej i prawego oczodołu, na skutek urazu zadanego narzędziem twardym, tępym lub tępokrawędzistym.

Wyjaśnienia oskarżonego są zatem logiczne, pozostają spójne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w toku postępowania. Sąd nie znalazł podstaw by dowodowi w tej postaci odmówić wiarygodności, gdyż wyjaśnienia oskarżonego były szczerze i rzetelne. W żaden sposób nie próbował on uniknąć odpowiedzialności karnej, poczuwał się do winy. Sąd obdarzył również przymiotem wiarygodności zeznania pokrzywdzonego oraz świadków, którzy jasno ,

zbieżnie ze sobą oraz z wyjaśnieniami oskarżonego opisali okoliczności w jakich B. Z. doznał obrażeń ciała. Opinia lekarska jest jasna, pełna, nie zawiera sprzeczności, została sporządzona przez biegłego dysponującego wiedzą i doświadczeniem zawodowym.

Odpowiedzialności za czyn określony w art.157§1k.k. podlega sprawca, który powoduje naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia inny niż określony w art. 156§1k.k., ustawodawca przewidział karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Okoliczność przedmiotowej sprawy nie budzą wątpliwości, a stan faktyczny sprawy jest bezsporny. Materiał dowodowy doprowadził do wniosku, że oskarżony wypełnił wszystkie znamiona zarzucanego mu czynu. P. T. przyznał, że zadał uderzenie głową w twarz pokrzywdzonego, w wyniku powyższego spowodował u B. Z. obrażenia ciała w postaci stłuczenia twarzy ze złamaniem prawej zatoki szczękowej i prawego oczodołu. Z opinii lekarskiej wynika, że powyższe obrażenia stanowiły naruszenie czynności narządu ciała na czas powyżej dni siedmiu.

Wszystkie wskazane wyżej okoliczności pozwalają zatem na stwierdzenie, że oskarżony wypełnił znamiona zarówno strony przedmiotowej, jak i podmiotowej czynu z art. 157 § 1 kk.

Oceniając stopień winy wskazać należy, iż P. T. jest osobą dojrzałą, zdrową. Nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca bezprawność bądź winę oskarżonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie był znaczny. P. T. co prawda swoim zachowaniem naruszył dobro prawne, jakim jest zdrowie pokrzywdzonego. Jednak zwrócić należy uwagę oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu, iż P. T. przeprosił B. Z., w wyniku postępowania mediacyjnego oskarżony zobowiązał się zapłacić na rzecz pokrzywdzonego kwotę 4.000 zł, co prawda po ponad roku od zawarcia ugody, ale jednak pokrzywdzony ustaloną kwotę otrzymał. Nadto także oceniając stopień społecznej szkodliwości zauważyć należy, iż w istocie pokrzywdzony nie był zainteresowany ściganiem i wymierzeniem kary oskarżonemu, a jego poczucie krzywdy zostało zaspokojone wypłaconą kwotą zadośćuczynienia. W toku postępowania mediacyjnego pokrzywdzony wybaczył oskarżonemu, a nawet wniósł o umorzenie postępowania na podstawie uprzednio obowiązującego art. 59akk. Przedmiotowy wniosek nie mógł zostać uwzględniony, bowiem oskarżony przed rozpoczęciem przewodu sądowego nie uiścił zadośćuczynienia. Jako okoliczność, która w sposób negatywny wpływała na ocenę stopnia społecznej szkodliwości było to, że oskarżony bez powodu zadał uderzenie pokrzywdzonemu, jak też, że znajdował się wówczas pod wpływem alkoholu.

Uznając oskarżonego za winnego wskazanego wyżej czynu, Sąd warunkowo umorzył niniejsze postępowanie stosując uprzednio obowiązujące przepisy tj. sprzed zmiany dokonanej z dniem 1.07.2015r. jako korzystniejsze dla oskarżonego. Zgodnie z treścią art. 66 § 1 i 3 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. W przypadku, gdy pokrzywdzony pojednał się ze sprawcą, sprawca naprawił szkodę warunkowe umorzenie może być zastosowane do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą nie przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności (art. 66 § 3 kk). Warunkowe umorzenie następuje na okres próby, który wynosi od roku do 2 lat i biegnie od uprawomocnienia się orzeczenia (art. 67 § 1 kk).

Czyn z art. 157 § 1 kk zagrożony jest karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności. Jak wyżej wskazano, okoliczności popełnienia przez oskarżonego opisanego wyżej czynu nie budzą wątpliwości. Oskarżony po przeprowadzonym postępowaniu mediacyjnym pojednał się z pokrzywdzonym i tytułem zadośćuczynienia zapłacił mu kwotę 4.000 zł. Oskarżony nie był dotychczas karany. Wszystkie wskazane wyżej okoliczności doprowadziły Sąd do przekonania, że wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego nie były znaczne, a to z uwagi na postawę pokrzywdzonego, który nie był zainteresowany by P. T. wymierzyć karę. Oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia i można przyjąć, że popełnienie przez niego czynu zabronionego miało charakter incydentalny, a nie było wynikiem jego postawy wobec obowiązującego porządku prawnego, a co za tym idzie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania, będzie

przestrzegając porządku prawnego, w szczególności nie popełni w przyszłości więcej przestępstw. Na taką ocenę wpływ miała postawa oskarżonego w toku procesu, polegająca na przyznaniu się do popełnienia zarzucanego czynu, nie utrudnianiu postępowania.

Uznając, że zachodzą podstawy do warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego, Sąd doszedł do wniosku, że minimalny - roczny okres próby będzie wystarczającym dla weryfikacji prognozy kryminologicznej postawionej wobec P. T. . Okres próby pozwoli zatem oskarżonemu wykazać, iż niniejsze postępowanie miało dla niego również walor edukacyjny i nie naruszy on w żaden sposób porządku prawnego. Sąd uznał zatem, że określenie okresu próby na poziomie minimalnym spełni swój cel. Jest to okres wystarczający, aby zweryfikować pozytywną prognozę kryminologiczną wobec P. T..

Koszty sądowe w niniejszej sprawie wyniosły 180 zł, na co złożyło się:

- 40 zł tytułem ryczałtu za doręczenie wezwań i pism w sprawie – na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz.U. z 2003r. Nr 108, poz. 1026);

- 30 zł tytułem opłaty za uzyskanie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z § 3 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz.U. z 2014 r. poz. 861);

- 50 zł tytułem wydanej przez biegłego opinii lekarskiej - na podstawie art. 618 § 1 pkt 9 k.p.k.;

- 60 zł tytułem opłaty od warunkowego umorzenia postępowania - na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).

Na podstawie przepisu art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych. Takie uprawnienie dał Sądowi art. 629 k.p.k., który stanowi, że przepisy art. 627 i 628 stosuje się odpowiednio w razie warunkowego umorzenia postępowania. Art. 627 k.p.k. przewiduje natomiast ogólną zasadę, że od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Sąd uznał, iż aktualna sytuacja majątkowa, osobista i rodzinna oskarżonego uzasadnia przekonanie, iż uiszczenie kosztów sądowych w całości nie będzie dla niego zbyt uciążliwe. Oskarżony, co prawda nie pracuje, jednakże jest osobą młodą, zdrową i zdolną do podjęcia pracy, nawet sezonowej, czy dorywczej. Jest to tym bardziej uzasadnione, iż swoim bezprawnym zachowaniem sam doprowadził do wszczęcia postępowania.

SSR Edyta Domagała